

El nou orgue de Montserrat és el títol del primer CD enregistrat amb el nou instrument, que està editat per Discos Abadia de Montserrat

Autors catalans i europeus formen el repertori del primer treball del nou orgue

El mestre Miquel González n'és l'organista i ha triat una combinació equilibrada d'obres de Viola, Casanoves, Civil i Segarra amb les de Bach, Haendel, Liszt i Widor, dels segles XVIII, XIX i XX

Montserrat, maig de 2010. El nou orgue de Montserrat inicia la seva producció musical amb un primer CD enregistrat durant la setmana prèvia a la celebració del concert inaugural, que va tenir lloc a la basílica el propassat 25 d'abril. El mestre Miquel González n'és l'artífex i ha triat una combinació equilibrada d'obres d'autors catalans -Anselm Viola, Narcís Casanoves, Francesc Civil i Ireneu Segarra- i europeus -Bach, Haendel, Liszt i Widor- dels segles XVIII, XIX i XX.

El nou orgue de Montserrat és el títol d'aquest primer treball realitzat amb el nou instrument, que ha editat Discos de l'Abadia de Montserrat (DAM), i que ha comptat amb la producció musical de Santi Barguñó i Gerard Font-Espí, sota la supervisió del P. Jordi-Agustí Piqué.

Les peces incloses en el programa del disc compacte del nou orgue i els seus autors són els següents:

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685–1750)

- Toccata i fuga en re menor BWV 565
- Preludi de coral sobre "Wachet auf ruft uns die Stimme" BWV 645
- Simfonia de la cantata BWV 29 [adaptació per a orgue d'A. Guilmant]

ANSELM VIOLA (1738–1798)

- Partit de 2 tiples de mà dreta

NARCÍS CASANOVES (1747–1799)

- Sonata de clarins en Re Major

GEORG FRIEDRICH HAENDEL (1685–1759)

- Al·leuia (d'El Messies) [adaptació per a orgue de T. Dubois]

FRANCESC CIVIL (1895–1990)

- Díptic Montserratí: Virolai i Fantasia

FRANZ LISZT (1811–1886)

- Preludi i fuga sobre B.A.C.H.

IRENEU SEGARRA (1915–2005)

- Nit de vetlla (Nadala per a orgue)

CHARLES MARIE WIDOR (1844–1937)

- Toccata (de la Simfonia núm.5 op.42)

L'organista: Miquel González

Miquel González neix a Badalona (Barcelona) l'any 1967. Inicia els seus estudis musicals des de molt jove i es diploma com a professor superior d'orgue, clavicèmbal i llenguatge musical. Estudia la carrera d'orgue amb el catedràtic Josep Maria Mas Bonet. Complementa els seus coneixements d'orgue amb el mestratge de Montserrat Torrent (1990-1997) en cursos de postgrau, perfeccionant la seva formació amb nombrosos cursos d'orgue i clavicèmbal arreu d'Europa. Els cursos superiors de clavicèmbal els estudia amb M. Lluïsa Cortada.

L'any 1988 aconseguix el Primer Premi d'Orgue del Concurs Nacional de Joventuts Musicals d'Espanya a l'orgue de la Catedral de Girona; i l'any 1991 és guardonat amb el premi Ruiz-Morales a una de les millors interpretacions del curs universitari "*Música en Compostela*". És seleccionat per a participar als concursos de Nüremberg-Alemanya (1995) i Chartres-França (1996). Va col·laborar, de 1997 a 2001, com a organista-acompanyant dels concerts de l'Escolania i de la Capella de Música de l'Abadia de Montserrat. Efectua diversos enregistraments discogràfics pels segells *Discos Abadia de Montserrat* (d'orgue sol i amb l'Escolania de Montserrat), *Tritó Edicions* i amb la *Institución Fernando el Católico* de la Diputació Provincial de Saragossa per a la difusió de la música catalana. És autor del llibre *Els Orgues de les comarques de Lleida i del Principat d'Andorra* (Pagès Editors) sobre el patrimoni organístic actual i històric de les terres lleidatanes i Andorra. Actualment és professor d'orgue i clavicèmbal del Conservatori Municipal de Música de Lleida, i organista de l'església de Santa Maria de Badalona i de la Parròquia Major de Santa Anna de Barcelona.

Un orgue català

Segons afirma el Dr. Oriol Ponsatí-Murlà en el llibret que acompanya el CD, l'orgue de Montserrat és un instrument català. No tan sols ho és perquè ha estat concebut a Catalunya –al taller *Blancafert, Orgueners de Montserrat*, de Collbató–, sinó perquè entronca perfectament amb la tradició d'orgues de tribuna situats al lateral de la nau que és pròpia de l'orgue català des d'inicis del segle XVI i que l'agermana amb instruments que poblen la nostra geografia des de la catedral de Barcelona, passant per la de Sant Joan de Perpinyà fins a la de Santa Maria de Tarragona. Compta, igualment, amb una espectacular bateria de tubs de batalla, disposats horitzontalment, i disposa de tots els recursos necessaris per afrontar de manera òptima el repertori organístic nord-europeu i la varietat de registres que requereix el repertori contemporani. És un instrument que permet abordar la totalitat de la millor tradició organística catalana, des de Cabanilles fins a Mestres Quadreny, i naturalment els Mestres de l'Escola de Montserrat.